

Parteisekretäri aruanne

19. oktoobril 1988. a. oli Raikküla kolhoosi parteialgorganisatsiooni büroo aruande- ja valimiskoosolek. Aruande esitas par-

Taas on aastaring niikauge, et tuleb oma tööd tegegemistest aru anda ja seada sihid edaspidiseks.

Vist ei ole eesti rahva ajaloo varem olnud nii sündmusterohket aega kui praegune. Ridamisi on olnud sündmusi, mis vähemalt oma hetkel on olnud erakordsed ja tahaks uskuda, et küllaga oli neidki. Mis ka aastate taha oma tähtsust ei kaota. On uus ärkamisaeg. Tänu avalikustamisele ja demokraatiale võime ja peame avalikult rääkima möödunud aegadel tehtud vigadest, samas peame olema valvel, et mitte uusi vigu teha. Palju vana ja väärtuslikku visati vahepealsetel aegadel ajaloo prügikasti; nüüd uurime ja otsime, et paljut heaks ja õigeks tunnista. Avalikkuse ette on jõudnud kuriteod inimeste vastu, massilised Siberisse küüditamised 1941. a. ja 1949. a., seisakuaja probleemid. Tuleb anda oma hinnang möödunud, panna paika lähemate aastate parteitöö üldsuunad.

KÄESOLEV ARUANDEPERIOOD OLI TAVAKOHASEST LÜHEM, kuna eelmine aruanne oli selle aasta jaanuaris. A/o tööd juhib 61liikmeline büroo, mis põhiliselt valiti 3 aastat tagasi, täiendavad valimised büroo koosseisu olid 1987. a. aprillis. Büroo koosolekuid on olnud 7, need on toimunud vastavalt vajadusele. Küsimusi on arutatud büroo liikmetega ka üksikult töö käigus aru pidades. Kuigi büroo koosseis ei ole suur, on kiiretel tööperioodidel raske leida kokusaamiseks niisugust aega, mis kõigile sobiks. Sellepärast on olnud niisuguseid arupidamisi, mis protokollina ei ole vormistatud. Teile meeldetuletuseks — büroo liikmed on Laine Arro, Peeter Alasepp, Vilme Poom, Eduard Oganjan, Sulev Kalda ja mina. Nendest Laine Arro ja Eduard Oganjan on sekretäri asetäitjad. Büroos on esindatud taime- ja loomakasvatus, juhtkond ja mehhanisaatorid, raamatupidamine. Abi büroo liikmetelt on saa-

tei sekretär Kaida Lilleoja. Alljärgnevalt avaldame büroo aruande täies mahus.

dud, kuigi vahel on öeldud ka nii, et eks sa ise tea, kuidas teha. Aga kui ei tea? Kui sekretär on ilma kogemusteta? Siis on raske küll! Kuid alati on mingi lahendus ikkagi olemas, tuleb see vaid üles leida. Kiita tahan büroo liikmetest Peeter Alaseppa ja Sulev Kaldat. Esimesel on omal olemas parteitöö kogemused ja Sulev on see mees, kes alati julgeb oma arvamuse ja mõtte välja öelda. Kahjuks on aga juhtunud ka nii, et Sulevi öeldust on valesti aru saadud ja rutatud seda kuulutama, et vaat, kuidas parteilased oma koosolekul ütlesid. Katsugem koosolekul ikka mõttega räägitava juures olla ja kus midagi jääb arusaamatuks, siis kohe seal-samas selgitust nõuda. Kui väär info on juba rahva hulka läinud, siis on pärast raske asju õigeks pöörata.

Parteialgorganisatsiooni 43 liiget moodustab 15% majanditöötajatest. Naisi on 14, mehi 29, spetsialiste on 13, loomakasvatustes töötab 9, taimekasvatustes 3, tehnilises teenindamises 3, abiettevõttes 1, autojuhte on 4, mitte-töötavaid pensionäre 10. Lisaks veel 4 pensionäri, kes iga päev tööle käivad. Kõige pikem parteistaaz on M. Almetil, aastast 1946. Organisationsiooni keskmine vanus on 49 aastat. See number paneb meid tõsiselt mõtlema organisationsiooni vananemise peale. Aruandeperioodil me ühtki partei liikmekanddaati vastu võtnud ei ole, kuigi tublidest noortest inimestest puudust ei ole. Räägitud on mitmete noortega, kuid ilmselt on praegune aeg selline, et noor inimene ei ole nõus astuma organisationsiooni, mis on osalenud nii paljudes kuritegudes, nii palju inimesi petnud. Parteil tuleb oma hea nimi uuesti taastada ja rahvas endasse uskuma panna, küllap siis tekib ka noortel vajadus end parteiga siduda.

ÜLDKOOSOLEKUID on aruandeperioodil peetud 8, +1 tänane aruandekoosolek. Lahtisi koosolekuid on olnud 6. Arutatud on ideoloogilist situatsiooni vabariigis. a/o

ülesandeid kevadiste põllutööde ettevalmistamisel ja põllumajandustehnika kaadri tagamisel, partei a/o osa õpilaste töökasvatustes ja koolide ehitamise planeerimist Raikküla piirkonnas, 2 koosolekut on peetud koos volinikega ja arutatud majandi ülesannete täitmist. NLKP KK teese XIX parteikonverentsile, kohtunud ENSV ÜN saadiku R. Ka'dlaga ja XIX parteikonverentsi delegaadi A. Laidveega, NLKP KK juulioleumu otsuseid on arutatud ja kasvatustööd jäta ei ole minu arvates õige, sest just nimelt majanduse seis, meie rikkus või vaesus — see annab ennast tunda igal sammul. Tuletame meelde oma septembrikuu koosolekut, kus arutasime kolhoosi majanduse hetkeolukorda. Usun, et mitmed inimesi vaevanud mured said selgeks räägitud. Aruandeperioodil on koosolekud oma ülesanded täitnud. Niisugust koosolekut, mis oleks kokku kutsutud ainult põhikirjast kinnipidamise pärast, ei olnud.

Eelmisel aruandekoosolekul võtsime vastu otsuse hakata koosolekutelt puudujatelt aru pärima. Esialgu seda ka tehti, kuid hiljem pole järjekindlust enam jätkunud. Miks? Esiteks on ebaameeldiv hakata täiskasvanud inimeste, kommuniste, nagu ulakaid koolipoisse ükshaaval püsti tõstma ja pärima, miks ei olnud, kus olid, miks ei teatanud. Teiseks tekkis mõte teada saada, kas ja kui palju on neid, kes ise tulevad oma puudumist selgitama. On kommuniste, kes varem juba teatavad, et nad tulla ei saa, on ka neid, kes kohe pärast koosolekut selgitama tulnud, kuid on ka neid, kellel üldse endal muret ei ole. Ma ei hakka täna üles lugema neid, kes rohkem on puudunud. Seda teab igaüks ka ise. Selge on see, et on olnud objektiivseid põhjusi: kursused, haigus, sessioonid, bukkus, edasilükkamatud tööülesanded, kuid alati saab ju teada ja see on juba kohusetunde küsimus. Raske on leida koosolekuks niisugust aega, mis kõikidele sobiks. Me töötame niivõrd erinevatel töökohtadel, et sellist aega lihtsalt ei ole. Kui teil on ettepanekuid parema aja leidmiseks, siis tehke see ettepanek täna. Heameel on kuulla, kui kommunistidega rääkides küsivad, kas koosolekule tulla saad, ja vastus on: peab saama! Ja võid kindel olla, et mees või naine on kohal. Muidugi, meie hulgas

on palju pensioniealisi, kellel kodunt väljatulek pole enam kerge, kuid kohusetunne on neil noorematega võrreldes suurem.

Aruandeperioodil on põhi-ettekannetega koosolekul esinenud 4 kommunisti 8 korral. See näitab, et koosolekute ettevalmistamine on väheste inimeste õlgadel. Peale meie a/o liikmete on ettekan- deid teinud kooli direktor A. Pildre ja direktori asetäitja A. Pailk, esinenud on Ülem- nõukogu saadik R. Kaidla ja XIX parteikonverentsi dele- gaat A. Laidvee. Aruande- perioodil võtsid meie koos- olekutest osa EKP KK osa- konnajuhataja E. Tšerevaško ja inspektor V. Roosik, ra- joonikomitee sekretär J. Saa- remäe, täitevkomitee esimees M. Kuusk, esimehe asetäitja M. Meisalu, rajoonikomitee aparaadi töötajad on koosole- kutel viibinud 6 korral.

Ühegi kommunisti aruannet aruandeperioodil ei kuulatud. See on suur tegematajätmine. Märtsis esinesid küll ette- kannetega peaaegronoom J. Kildvee ja peainsener R. Tõntsohn, kuid juttu oli seal konkreetset valmisolekust al- gavaks tööperioodiks. Spetsia- listide isiklikust juhtivast osast tööloikude juhtimisel seal juttu ei olnud. Uuel val- litaval bürool tuleb järgmise aasta tööplaani koostamisel see üheks põhisuunaks võtta. Iga juhtival kohal töötav spetsialist peab oma töödest- tegemistest ja tulevikuplaan- nist aru andma.

Aastaid tegutses meil aga- ratt loomakasvatajate PAR- TEIGRUPP, moodustatud oli ka taimekasvatuse grupp. Pärast seda, kui L. Arro gru- pi juhtimise maha pani, jäi grupi tegevus soiku. H. Paat grupiorganisatorina liigub oma põhitöö tõttu küll iga päev karjarahva keskel ja on nende probleemidega hästi kursis, kuid ega oma murede arutamist ühiselt ei ole toi- munud. Soovitus on, et grupp oleks ühes kollektiivis. Meie seda praktiseerinud ei ole. Kolmeliikmelist parteigruppi on praegu võimalik moodus- tada Salasoo laudas, kuid on teada, et Helgi Hermann ka- vatseb lüpsiameti maha pan- na, siis on grupp juba ette määratud lagunemisele.

Teine parteigrupp oli ilm- selt moodustatud ainult lin- nukese tegemise pärast. Ni- metatud on teda küll mehha- nisaatorite või siis taimekas- vatajate grupiks, kuid paljalt sildi muutmine ei ole sisu muutnud ega tegelikku tööd käima pannud. Sellest tingi- tuna ka meie büroo otsus parteigruppide töö peatamise kohta.

Kui aga mingis tööloigus tekib vajadus parteigrupi moodustamise järele, on see igal ajal võimalik. Rajooni- komitee poolt on siin igasu- gune surve kadunud ja min- geid kontrollarve ette antud ei ole.

KUIDAS VIIDI LÄBI TÖÖ- TAJAJATE ÖPPUSED? Lühidalt öeldes — kehvasti. Öp- pegrupid olid moodustatud ja propagandistid määratud, kuid töö loogus sees ei olnud. Koos käisid küll loomakasva- tajad, ka mehhanisaatorid ja autojuhid, kuid peamiselt arutati kitsalt omi tööprob- leeme ja kavasid eelseisvaks tööperioodiks, mis vaieldama- tult on vajalik, kuid väheseks jäi töötajate üldise silmarin- gi ja mailmavaate kujunda- misel. Algavaks öppeperioo- diks maiaandushariduses teen ettepaneku sõlmida ühingu «Teadus» kaudu lektoritega leping, et saada loenguid just sellistel teemadel, mis prae- gu päevakorral on. Pärast ühiseid teemasid saaksid ju grupid ka omi asju arutada. Avaldage oma arvamust. Ainuke öppegrupp, mis sü- gisest kevadeni tegutses, oli just ainult see, mida varem planeeritud ei olnud. See oli Pingu arenduskeskuse poolt läbi viidud meeskonnaöppus.

KUIDAS ON MEIE TÖÖ- TAJAJATENI JÕUDNUD ma- jandis toimuv? Asendamatu vahend on siin infoleht. Praegu ei oskagi enam hästi ette kujutada elu ilma oma leheta. Ja inimesed ootavad seda. Kahju ainult, et aeg peale lehe valmimist toime- taja poolt ja trikist lugejani jõudmist pikavõitu on. See ei võimalda alati kõike ka- vandatud lehe kaudu edasta- da ja tuleb kasutada muid kiiremaid vahendeid.

Büroo arvamused on, et par- teieiu on infolehes piisavalt valgustatud. Pea igas lehes on sõna võetud või olnud kokkuvõtte parteikoosolekul arutatust ja otsustatust.

Nii infolehe toimetamise kui näitagitatsiooni korras- oleku eest vastutab Erni Tammaru. Tänu talle tehtu eest!

Kajastamist nii sõnas kui pildis on leidnud selle suve tippündmused vabariigis, ra- joonis ja maiaandis. Teretul- nud on kõik, kes tahavad infolehe kaudu oma mõtteid teistega jagada.

Üle 40 aasta toimus tänava ÜLELIIDULINE PARTEI- KONVERENTS. Pikka aega ilmselt ei olnud tekkinud va- jadust kongresside vahelisel ajal parteifoorumit kokku kutsuda. Praegu aga on meie elu muutumas tänu 1985. a. vallapäasenud uutmis- ja avalikustamispoliitikale nii

kiiresti, et vahepealse kokku- saamiseta ja kokkuvõtete te- gemiseta enam ei saanud. Mida kõike me sel ajal tea- da oleme saanud. Eks arvu- tamist ja omavahel kindlas seltskonnas arutamist oli Sta- lini režiimi kohta ju varem- gi. Varsti pärast suure juhi surma hakati rääkima tema isikukultusest, kuid milliseid julmi vahendeid tegelikult kasutati oma rivaalide ja kaaslaste hävitamiseks, seda kuuleme alles aastakümnete taha. Ajad on tõesti olnud ülekohtused. Rahvas on palju süütult kannatanud, teda on hävitatud ja petetud, kuid ta on alles jäänud, kõigele vaa- tamata.

Meie arusaamised on ajaga kaasa läinud ja palju muu- tunud. Alles k. a. veebruaris arutasime ideoloogilist situat- siooni vabariigis. Seal nime- tasime paljut toimunut nati- onalismil ilminguks. Praegu, kus meil on sini-must-valge rahvuslipp ja kinnitatud rah- vussümboolika, ei ole me su- gugi rahul sellega, et osa mittepõhirahvusest elanikke meid natsionalistideks nime- tab. On ju nii? Ülge, vane- mad kommunistid, kas teist keegi oskas arvata, et see lipp vabalt ja ametlikult lu- batuna meie Eestimaal veel lehvib?

Avalikult räägiti eesti rah- va õiguste piiramisest ja rangetesse üleliidulisesse raamidesse surumisest april- lis toimunud vabariigi loo- minguliitude ühispleenumil. Sellele järgnes õige pea «Mõtleme veel» saates välja- öeldud Rahvarinde loomise idee. Ideest tegudeni ei läi- nud aga palju. Peagi hakka- sid kollektiivides tekkima tu- gigrupid. Rahvarinne tekkis uutmise toetamiseks — nii on öeldud. Ku'd on ka küsitud, miks on vaja teist jõudu — uutmist alustas ju partei! Jah, kuulutas küll välja, kuid mahahõikamisest üksin- da on vähe. Aeg väljakuulu- tamise ja silmaga nähtavate tegude vahel venis pikaks. Mudugi, raske on pikast sei- sakvajast suurt riiki liikuma ja uut moodi tegutsema pan- na, kuid kui keegi kusagil üldse midagi ei proovigi muuta, siis kõik jääbki vana- viisi. Me kõik oleme ju hoo- pis varemast ajast kui uut- mise väljakuulutamise ja igapäevase ettevõtlikkusest ja tahtmisest oleme see, kui kiiresti me suudame uude sisse elada.

Rahvarinne näitas oma jõudu ja organiseeritust 17. juunil, mil Tallinnas Laulu- väljakul saadeti ühiselt teele XIX parteikonverentsi dele- gaadid. Eelmisel näeval, 16. juunil oli EKP KK erakor- raline pleenum, kus vaheta- ti välja KK I sekretär. On

selge, et see toimus rahva survel, et Eestimaa asju peab ajama inimene omade hulgast. Lauluväljaku üritus pani küll uskuma, et rahval on suur jõud, et suudame elu viia IME, samal ajal pani ka mõtlema sellele, et meid on ikka imevähe, kui 1/3 meist mahub ühele väljakule. Seda kinnitas «Eestimaa laul '88» septembris.

Meie vabariigi delegatsioon, kes nii suure saatjaskonna poolt meie ühise platvormiga konverentsile saadeti, ei teinud meile häbi, vaid pani kogu maa endast rääkima, lisaks veel välismaa ajakirjanduse huvi.

Septembris toimus EKP KK XI pleenum, esimene V. Väljase ajal. Pleenumi ettekannet oli võimalik kuulata Eesti Raadio otsesaates. Igaüks, kes asja vastu huvi tundis, sai oma kõrvaga kuulda kauaoodatud sõnu «Täna näeb rahva absoluutne enamus väljapääsu kujunenud olukorrast ühtmoodi: selleks on Eesti NSV iseseisvus, tema suveräänsuse tagamine oma rahva ja maa asjade otsustamisel, kõigi poliitikas osalejate vastutuse tõstmine Eestimaa homse kujundamisel, selliste tingimuste loomine, kus igaüks saaks segamatult ja tulemurikkalt tööd teha.»

Oma pleenumikõnes rõhutas V. Väljas NLKP KK juu-
lipleenumil väljaõeldud mõtet: meil tuleb tasuda oma võlg maa ees. Nüüd, kui maa on tühjaks kurnatud, nüüd tunnistame, et oleme maa ees võlgu. Kaua aega eelisarendasime linna, maa ja maainimene on ikka pidanud ise hakkama saama. Ikka on õeldud, et kõik vajalik ehitage ise, see on ju teie inimeste jaoks. Kuid ka selle mõtte praegune väljütlemine on lohutus, on ju asjast ikkagi aru saadud.

Sm. Väljas puudutas oma ettekandes mitmeid valupunkte, neid, millest varem ei kõneldud, s. o. põhjendamatult suur migratsioon, eesti keel, loodus- ja kultuurivarade armetu raiskamine, kuid samas kutsus üles arukusele ja tasakaalukusele.

ÜHISKONDLIKEST ORGANISATSIOONIDEST on majandis arvukam ametiühing, kuhu kuulub peaaegu kogu kolhoosipere, välja arvatud üksikud erandid. Tööd juhib a/ü komitee, mille eesotsas Aile Oraste. Tegeldakse põhiliselt ravituusikute jaotamise ja töövõimeetuslehtedega, jälgitakse ka kollektiivlepingust kinnipidamist, ühiselt viidi läbi tööveteranide päev. A/ü hooleks on lilled muretsemine igasugusteks üritusteks.

Komsomoliorganisatsioon juhib Andrus Pajo, kes küll ise paljus osaleb, kogu organisatsioon tervikuna on aga passiivne. Võib ka olla, et noorteorganisatsioon sellisel kujul on oma aja ära elanud.

Rahvakontrolligruppi juhib Vilme Poom. Kuna igasuguste kõrgemate organite kontrollreidid majandisse on peaaegu lakanud, siis seda enam tahaks näha omade tegutsemist. On ju parem puudused endal avastada ja vead parandada, kui oodata seda, et ükskord väljastpoolt asi avastatakse.

Rahvamalevat, ALMAVÜD ja ühiskondlike autoinspektoreid juhib Leino Luks. Rahvamalevlasena ja autoinspektorina tal igatahes tööst puudus ei ole, oleks ainult nii, et oma tööle ka tulemust näeks.

Sõja- ja tööveteranide eesotsas on Erni Tammaru. Suuremad ettevõtmised olid suvel, kui käidi Kurgjal ja Vargamäe-mail, veteranide päeval Valgus, osaleti oma majandi veteranide päeval.

Naistenõukogu tööd juhib Ludmilla Käspär. Suuremaks ettevõtmiseks olid talvel toimunud kokakursused, koguti annetusi Maidla Lastekodule.

Spordimetoodiku tööd on teinud Andrei Ivanov. Kahjuks on ta nüüd hülk aega sporditrauma tõttu haiguslehel. Käisid võrk- ja jalgpallitreeningud, tormis ja lumes viidi läbi Jüriöö jooks, osaleti majandite spetsialistide talispordipäeval, majandkonnamängudel, «Ühistöö» võrkpalliturniiril. Loetelu sai igatahes pikem, kui eelmises aruandes.

Klubitööd teeb muude tööde kõrvalt Andrus Pajo. Suvel oli maja küll täiesti välja surnud, kuid praegu enam nuriseda ei saa. Üritusi on olnud majas ja kel tahtmist on olnud, on ka kaugemal saanud ennast harimas käia. Teatritega on kaubad koos külalissetenduste saamiseks.

Tagasihoidlikul on asi taidlusring'dega, kus iga soovija ise saaks oma võimeid proovida. Edukalt oma tööd alustanud meeskoor jätkab tegevust.

Pikk on puhkpilli traditsioon Raikküla mail. Mis te arvate, kui kaua on siin pasunat puhutud? Kaua. 90 aastat. Egt tahaks seda vist uskudagi, aga nii see on.

Kultuuriasjust rääkides tahaks puudutada üht asutust, kes nagu on, tegelikult ei ole ka. See on raamatukogu. Eestlane on suur raamatulugeja, ta ostab palju kirjandust, loeb palju, loeks ka seda, mida endal osta ei ole

õnnestunud, kuid meil see kahjuks võimalik ei ole. Ma ei kavatsen hakata kedagi selles süüdistama, et raamatukogu on sellistes tingimustes nagu ta on. Meie poolt on asi nii palju liikunud, et lükkandused on muretsetud. Kui farmid saavad laudapeeriöödiks korda, peaks ka see ruum saama nii seatud, et raamatukogu saaks siin tööd alustada. Ümbruskonna rahva vajadus tema järele on igatahes suur. Ainult ega raamatukogutöötaja ise asja vastu erilist huvi ei ole ilmutanud. Kui aga meie poolt on talle ruum antud ja tingimused loodud, peab ta meid ka teenindama hakkama.

UUS LIIKUMINE EESTIMAAL ON RAHVARINNE.

Oma tugirühm on meilgi, selle suuruse kohta mul täpsed andmed puuduvad, kuna neid lihtsalt ei ole avalikustatud. Raske on tõmmata piire RR, roheliste liikumise ja muinsuskaitse vahele, ja ega ühes väikeses maakohas pole sel vajadustki. RR üritustel Tallinnas ja Raplas käis meilt hu'k rahvast. Tugigrupi eestvõtmisel taasavatakse veel sel nädalal* nelja Raikküla valla mehe mälestuseks 1942. a. avatud mälestuskivi. Võib olla ei ole see õige, aga RR grupi tegevusest rääkides on mulje, et nad ajavad oma asju kerge saladuskatte all. Küllap tahaks rahvaski teada, kes meie Rahvarinnet esindavad, kes on selle juhid. RR esindajatel ei maksaks võtta seda isikliku solvamisena. Peame aru saama sellest, et ka siin, eesti rahva põliste kärejate paigas, peame püüdma vankrit vedada ühiselt. Kui tahame oma elu muuta paremaks ja inimväärsemaks, tuleb koostööd teha.

Veidike PÖLLUMEHEAAS-TAST. Aasta oli raske, kuid mitte lootusetu. Aasta piima riigilemüügi plaanist. I. X seisuga on täidetud 83%; piima kogutoodang kolme eelmise a. keskmisega võrreldes 106%. Lehma kohta on baasilist piima a. algusest liustatud 3744 kg. Liha riigile müügi plaani täitmine 76%, kolme eelmise a. keskmisega võrreldes 109%. Parimad lüosjad Svetlana Šimon, Mai Znobistšina ja Helvi Tiirik.

Teravilja saime punkrikaalus 14,7 ts/ha (mullu 37 ts/ha), kartulisaak 131 ts/ha (mullu 101 ts/ha).

Söödavarumisest: 1075 t plaanilisest heinast varusime 905 t, kuivsilu 1500st 700 t, rohujahu 150st 120 t, söödapõhku 600st ainult 13, silo 2000st 2800 t.

* Kivi avati 21. X.

Teadmata on, kui palju eraldatakse riiklikku jõusööta ja millal selle kätte saab. Söödabaasi osas kindlus puudub. Seda enam tuleb olemasolevat peremehetundega jagada.

Tõusnud on põllumajandustehnika ja ostujõusööda hinnad, see, mida me ostame sisse ja ilma milleta me kuidagi hakkama ei saa.

Lubamatult pikaks venis tänava kartulivõtmine. Alustasime juba augustis, lõpetasime eelmise nädala lõpul. Palju segasid küll vihmad, kuid ka tööde parema organiseerimisega oleks asja saanud parandada.

40 AASTAT ON MÖÖDAS SELLEST AJAST, kui ka me'e praegusel territooriumil moodustati esimesed kolhoosid, neid oli terveid 6. Neid inimesi, kes astusid kolhoosi 1948—1949 ja kogu oma vara kaasa töid, on alles veel üle 60. Praegu me enam ei pea kolhoositeid ainuõigeks teeks, kuid kolhooside loomisel oli selline loosung. Peame austama neid tublisid inimesi, kes raske töö eest ja'ga ei lasknud ja kolhoosi tööd tegid sama suure armastusega nagu talus tehti. Nüüd me enam nii ühisvarasse ei suhtu, et mis on ühisvara, las lohiseb.

Detsembris on plaanis maha pidada juubeliaktus, valmimas on majandi rinnamärk, koostamisel oma kroonika.

Eelmisest aruandest käis läbi mõte, et tuleks mõelda TÖÖLEVÕETAVA TÖÖJÕU KVALITEEDILE. Büroo arvates ei ole siin asi sugugi paremaks läinud, pigem sootuks vastupidi. Me ei vaevu enam sugugi muret tundma selle üle, keda me tööle võtame, ei uuri, miks ta eelmisest töökohast lahkus. Usaldame inimesi pimesi ja lõõme peagi käsi kokku, kuidas, ta küll niisugune on. Siis on töösuhe juba tekkinud, korter antud ja kuhu sel inimeselgi jälle minna, tuleb temaga ka'suda lihtsalt leppida niisugusena nagu ta on. Paremini oleks ikkagi niisugustest hälbadest üllatustest hoiduda.

Kohusetundliku töötamise eest maksame töötajatele preemiat 10% põhitöötasust. Tänavu 9 kuu jooksul on oma preemiast ilma jäänud 59 töötajat, mullu 9 kuuga 75 töötajat. On hulk inimesi, kellel aastapreemiaga enam asja ei ole — J. And'ejev, T. Vilu, P. Litter, A. Bergstein, S. Oksaar, puhtalt pääsenud ei ole ka spetsialistid. Lisaks T. Vilule veel M. Satsi, A. Anderson, A. Roosi, kommu-

nistidest A. Vlasov (1 tööluus).

Veel sellest, kuidas muretseda oma tulevase kaadri eest. Kõrgkoolides on stipendiaate statsionaaris 4 (Marko Satsi, Argo Kivilo, Andri Nõu, Kaile Lilleoja), tehnikumides 3 (Ave Arro, Saale Maasepp, Kristiine Aus), kutsekeskkoolides terveid 10 (Vigalase Erki Poobus, Margus Lubaso, Maario Väli, Margus Sillavere, Meelis Lubja, Põltsamaal Taavi Jõesar, Robert Aus, 32. LKKs Katrin Luks, tänava läks Vigalasse Argo Lepiko ja Ülle Luks).

Kaugõppes õpivad kõrgkoolis Maret Satsi, Heiki Hermann, Riho Väli, ettevalmistusosakonnas Hannes Paat. Haritud loomakasvatuskadriit peaks igatahes tulevikus tulema. Tehnikumides õpivad Kalev Luukas ja Mait Kulterkupp.

Võib-olla oli aruandes juttu liiga palju majandi üldistest probleemidest, kuid raske on teha vahet, kus lõpeb parteitöö ja algab muu.

ÄRGE OLGE KITSID VÄLJA ÜTLEMA OMA ARVAMUST ja hinnangut sekretäri ja büroo tegevuse kohta. Õelge välja oma hinnangud rajoonikomitee sekretäride ja aparaadi töötajate kohta, tehke oma ettepanekuid büroo uue koosseisu, rajooniorganisatsiooni XXIV konverentsi delegaatide, rajoonikomitee uue koosseisu kandidaatide kohta. Arutagem asja rahulikult, arukalt ja mõistlikult. Ärgu olgu võõrast muret. Tehke ettepanekuid parteitöö edasiste suundade kohta.

Uuele büroole soovime eestlasele omast jonnist ja visadust oma eesmärkide saavutamisel.

ARUANDE-VALIMISKOOSOLEK VÕTTIS VASTU OTSUSE:

1. Büroo töö aruandeperioodil hinnata rahuldavaks.

2. Partei a/o uuel bürool välja töötada abinõudeplaani parteiorganisatsiooni sisulise töö parandamiseks, kommunistide aktiivsuse ja partei autoriteedi tõstmiseks.

3. Pidada vajalikuks arendada vastastikku mõistvat koostööd teiste ühiskondlike organisatsioonidega ja liikumistega kodumajandi majanduslikuks ja sotsiaal-kultuuriliseks edasiarendamiseks.

Uue büroo liikmeteks valiti: Peeter Alasepp, Laine Arro, Heiki Hermann, Sulev Kalda, Harri Kuusemets, Kaia Lilleoja, Erni Tammaru, Rein Tõntsohn.

Parteialgorganisatsiooni sekretäriks valiti Kaia Lilleoja.

Rajooni parteiorganisatsiooni XXIV kongressi delegaatideks valiti: Peeter Alasepp, Sulev Kalda, Harri Kuusemets, Kaia Lilleoja.

Rajoonikomitee uude koosseisu kandideerivad Peeter Alasepp ja Sulev Kalda.

Büroo aruande üle toimunud arutelul võtsid sõna Peeter Alasepp, Erni Tammaru, Ludmilla Käspär, Elmar Sõrmus, Sulev Kalda, Laine Arro, Eduard Oganjan (sen.), Leino Luks, EKP Rapla Rajoonikomitee töötajad Ilmar Kesselmann ja Viive Kaljula.

